

Školní
kronika

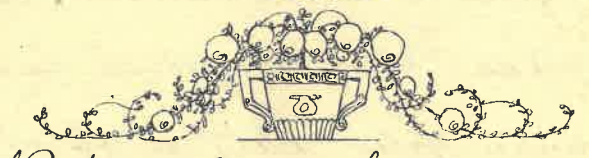




ŠKOLNÍ KRONIKA

založena

roku 1921



Na této školní kronice pracovali:

- Ladislav Lözler, správce školy, od 1./XI. 1921 — 31./VII. 1923 (str. 1-16)
- Eda Drahák, správce školy " 1./IX. 1923 — 31./VII. 1924 (" 16-24)
- Josef Tavelka, spr. šk., od 1./9. 1924 — 31./I. 1928.
- Jan Čapák, spr. šk. od 1./XII. 1928 — 31./I. 34
- Jan Audera, spr. školy od 1./I. 1929 — 1./I. 34
- Frant. Štehaný, spr. šk. 1./VIII. 1934 —



Dějiny obce Libušice u Klatce

Libušice se nacházejí 6,5 km jv. od Tábce - 3 km vzdáleny od nejbližší stanice železniční - Trnava. Na jihu a východě jsou dil. a aluv. náplavy. Ložiskem jsou uloženy v nejbližším okolí vestavě dil. písků a vápence, kterých se s úspěchem užívá co krm. stavební. Na severu a západě jest půda velmi rozličná, tam jsou ložiska známějšího druhu jílu, který se odtud vyvážejí a zpracovávají se hlavně v cizině (Italie) jako známý ohnivzdorný materiál.

Hlavní plodinou jest obilnina, jehož pěstování se zaměstnává obyvatelstvo již dlouho. Obec sama přisobí dnes na příchodného dojmern zcela slušným. Uprostřed náměstí stojí památný poutnický kostel barokní sv. Martina, který pochází pravděpodobně ze 14. stol. Chová velmi četné

umělecké památky a byl postupně léhem dole přístavován, z čehož dnes nelze jasně vidět, který sloh převládá. Na památnou trošku, ve které odpočívají patronové kostela.

Libušice jest jedna z nejstarších obcí záteckého okresu. Z četných vykopávek předhistorických možno souditi, že obec existovala již v dobách keltických a markomanských. Historické prameny začínají však správe koncem 13. stol. a sice první zmínka činí se z 1. 1. 1281, kdy měly Libušice vlastní pány. Lozději byly Libušice pod panstvem páni z Dičkova. V té době vyspídalo se velmi mnoho držitelů Libušic, jejich česká jména jako Václav Vlček, Jan Šojč, Jan Heč atd. ukazují jasně na tu okolnost, že to byli pánové českí, kteří ovšem měli ve svých tvích i poddané české národnosti. Tomu nasvědčuje i pojmenování skupiny pozemků „Káj“, kde bývala vesnice téhož jména ryze česká.

Roku 1594 byly Libušice od Dičkova odděleny a přiděleny p. Dion. Hrobčickému z Hrobčic, později opět s Dičkovem spojeny. Libušice zůstal syn téhož šlechtice Kristof Hrobčický spolu s Dobučany, se kterými zůstaly spojeny až do zrušení práva patrimoniálního.

Nastala bojná 30 letá válka s nešťastnými následky pro náš národ. Tausa českých rebelů

Bylo konfiskováno a dostalo se do rukou německých milců císařových; je tato změna neprospěla ani zde našemu žiotu - je na bíledni. Nastalo burokratické germanizování celého žateckého kraje a vystěbování žiotu slovanického; kdo z milosti zůstal, ten musel ohnouti hřbet až k zemi a poněmčiti se v krásné době. Do dneška jsou v okolí Libišíc místa, která se nazývají Lív, Lokdol a jichž názvy dokazují celému světu, že je manivace těchto míst provedena byla sepeve, v době nejnovější - s. j. v době probělohorské.

Obec trpěla válečnými strastmi i v dobách pozdějších. Válka Oblitela přinesla cholera. Roku 1715 zvrhl v obci mor jemuž podlehl mnoho obyvatelstva; roku 1739 nicoty obyvatelstvo černé neštovice; roku 1743 vypukl v obci veliký požár; jemuž padlo za obět 14 domů.

Epidemie a pohromy živelní, které zvršily ve stolecí pozdějším jsou rázu sjedinečného.

Podle nejnovějšího sčítání lidu má obec Libišíce 612 obyvatel a katastr měří celkem 486 ha 55a. V obci je farní, poštovní, a telegrafní úřad a četnická stanice. Německá škola jest 5ti tř. (1 pob.) a česká jednotřídní škola byla otevřena r. 1921. Na náměstí stojící socha cis. Josefa II. z roku 1884 byla r. 1923 v měsíci červnu rozkazem okr. správy pol. v žateci odstraněna

jak těžko se občané s Jos. II. loučili - vidno z příložené lokalky "Kor. Pol." ze 17/III. 1923.

Vedle této sochy je na náměstí pomník na počest 1000. narozenin básníka Schillera z r. 1905.

Škole německé je řízena žion. škola pokračovací.

V obci je 1 lékař obvodní a 1 lékař praktický a 1 živočišný.

Z ústavů vyniká místní

"Raiffeisenka", která v roce 1920 vykazovala 7.249.975,35 Kč obrátu. Z místních spolků jmenujeme: Dobrovolný spolek hasičů, Spolek obhásovací, žem. organizace, Místní skupina svazu žen v Čechách, atd.

Dejiny české školy v Libišících u Zátce

Česká obecní škola v Libišících řízena byla na základě vým. min. S. a K. O. č. j. St. 141 ze dne 29. září 1921 na základě zák. § 5 ze dne 3. dubna 1919 č. 189.

Jako člen v všechných školách v žateckém okresu - tak i o založení školy zdejší získal si nejvyššího zásluh slov. pan. říd. uč. Lad. Uhlavský ze Zátce, kterého možno nazvat tvůrcem českého školství na žatecku vůbec.

Založení školy záleželo se nemožně vzhledem k tomu, že samosné Libišíce vykazovaly nejmeně dětí (1).

potvrzuje. N. P. 2 17/III. 1923.

Šikovnost žádné čáry. V Libišících u Zátce měli do nedávna na návsi nacionální modlu, které klaněli se v dobách dobrých i zlých. Byla to povědomá již socha Josefa II. Habsburkové. Když jim bylo politickou správou nařizeno vřele milovaný pomník odstranit, hleděli utopiti žal svůj ve velké slávě, se kterou ho doprovodili k poslednímu odpočinku. Naložili svého národního světce na vůz, měkce květinami vystlaný a velkoněmeckými prapory vyšperkovaný a za zvuků Chopinova „trauermarše“ trojsprázim jej dopravili na místo, odkud nebude již, bohdá, navratu. Od té doby žil Josef II. již jen v žalných vzpomínkách. Až tu v jedné vtipné hlavě libišické vylíhl se kloudný nápad, rozřešíví hravě otázku, jak to nastrojiti, aby vlk se nasýtil a koza celou zůstala. Cili: aby mohli znova svého světce veřejně vzývat a páni od ouřadu nemohli ničeho namítati. Provedli to zcela jednoduše. Natřeli osířelý podstavec i jeho zábradlí zelenou barvou, na bývalé stanoviště habsburského světce postavili stejně nabarvený pluh a do kamene dali vrty slova: „Dem heldenmütigen Kämpfer für Licht und Wahrheit. Dem unvergesslichen Wohltäter und Schätzer der Menschheit. Die dankbare Gemeinde Liebeschütz 1889. Po česku: Hrdinnému bojovníku za světlo a pravdu, nezapomenutelnému dobrodinci a příznávcí lidstva - vděčná obec libišická 1889. Libišičtí dokázali tedy snadno a rychle, že šikovnost nezná ná žádné čáry. Po na m. názoru však jejich radost z obratného triku ebude asi míti dlouhého trvání. Doufáme totiž, že do dobré obce přece v dohledné době zabloudí některý politický funkcionář ze Zátce. A nepříjde-li, že pány na věc upozorní místní četnická stanice. Snad tam stouží aspoň jeden Čech!

Čes to odvolal p. říd. Vltavský svůj návrh
Min. škol. tím, že škola bude tvořit přirozený center,
do něhož se budou scházet děti z obcí soused-
ních. Při tom počítáno bylo zcela oprávněně
na pozemkovou reformu, kterou bude možno
osadit zdejší kraj značným procentem Čechů-
zemědělců. Vyhledání místnosti pro českou školu
byl další velký úsudek, který byl přidělen k pro-
vedení okr. komisari p. dru Villarimu. Tímto
podarilo se nalézt místnost pro školu v domě č. 35
na náměstí. Místnost byla adaptována tím,
že přizna byla v místnosti zcela nová podlaha a
probouráno velké okno. Převážně schody byly částečně
opraveny a na dvoře přizna nové záchody. Byl
pro učitele — 1 malý pokojíček — najat byl a
přizna v sousedním domě čp. 13. Adaptace činily
celkem Kč.

Z první zápis byl proveden 1. listopadu 1921
v místnosti učebny bez veškerého nábytku, takže děti
byly zapisovány na okně k nemalé radosti Němců.
Zápis tento dopadl dosti slabě a vyučování se začalo
3. listopadu 1921 se 7 žáky (3 chlapci + 4 děvčata),
pro něž přivezeny byly zápisem vyřazené staré
lavice z české školy v Jati.

Tento počátek však neodstránil zakládajícího
učitele a správce školy a již byl nucen hledat
české děti v obcích okolních. Práce bylo dosti;

podivně — vesměs lidé odvíšeli na velkostatku —
zvykli stále ohýbat tváře — škole české nedůvěřovali
a obávali se, že jakmile děti pošlou do české školy,
budou okamžitě propuštěni z práce, jak se dělo
ja býj. Rakouska. Bylo nutno poučovat, přivěřovat.
Děti, jež byly zapřeny, znalý jazyk český velmi
lidně, neb vůbec neznaly slova českého.

Příklad: Hoch 12 letý z rodiny ryze české — otec i
matka od Pardubic — dal se do práce, když naň
učitel ve škole český promluvil. Škola se podobala
škole německé. Bylo třeba mluvit s dětmi německy
a zaváčet konverzací česko-něm. velmi pomalu.
Vyučováno bylo do vánoc 1921/22 bez náboženství a
bez žev. nuc. prací. Místnost se ukázala záhy ne-
dostatečnou, neboť během 1 měsíce došlo k
počet dětí cifry 30 ti a učebna měla rozm. 6¹/₂ x 5¹/₂.

Učitelstvo:

Na škole zdejší byl ustanoven prvním řad. učitelem
a správcem školy Ladislav Taxler. Již
absolvoval učit. instav v Toličce r. 1909, poté
od 1./XII. 1909 do 31./VIII. 1910 byl učitelem na 8 smi tč.
ob. škole v Jaltzi u Meotů. Od 1./X. 1910 až do
mobilisace (26./XII. 1914) byl učitelem ve vychovatelni
hl. m. Prahy v Libni. Poté sloužil jak. - uh. armadě
u 9. p. pl. v Litoměřicích, sčastnil se vál. tažení
na frontě ruské a 28./X. 14 byl zajat v Habči
u města Gorlice. Zajeti prošel na Sibiři ve městě

Novo-Nikolajevsku a Pavlodaru. Počátkem roku 1918 vstoupil do ruských legií, účastnil se všech bojů se svým plukem (sloužil u M. št. pl. frant. Kalackého) a vstoupil se v hodnosti četáře dne 1. srpna 1920 na půdu republiky Kráče potom byl povýšen na poručíka, později nadporučíka r. l. Od 1. 9. 1920 do 31. 8. 1921 působil co učitel při městském sirotčinci na Hrasčanech, kteréhožto místa se vzdal a přijal od 1. 11. 1921 místo správce školy v Libiščicích u Játce.

Do celý prvý rok působil svého v menšinách byl nucen ponechat svoji rodinu v Kráče - VIII. a sám dojížděti na návštěvu své rodiny jednou týdně, neboť byl jeho v Libiščicích obsaženo pouze 1 malý pokojíček. Tyž žádal Min. škol. by zjednána byla náhuava - ale nastarano. Byla vyslána komise z okr. správy polit. v Játce, která však nedocílila ničeho. Bytů bylo v Libiščicích sice dostatek - pro českého učitele však ani komůrky. V jistém státní zamkli před komisí dveře, jinde se vymleuli, že nemají od místnosti klíčů, atd. Zástupce okr. pol. správy byl úplně bezmocen proti magnitudin německé rozpínavosti a pro českého učitele nenalezl ničeho. Takový byl osud učitele - rus. leg. který žil 6 let mimo rodinu pro zájmy republiky za hranicemi a nyní úřady tohoto státu jsou slabé a bezmocné

opratiti mu byt v obci, kde bytů je dostatek.

Ja těchto okolností trpěl velmi život v okolní menšině, neboť český učitel pospíchal v sobotu domů, by aspoň jednou týdně se potěšil v kruhu rodiny, takže nebylo nikoho, kdo by se ujal založení a vedení odboru V. P. J. S. Ministerstvo šk. pečovalo o školu tím, že dodalo žádané pomůcky a peníze. Zolaštních darů se škole nedostalo. Pánovní nadílku dětí vypravilo tisíců V. P. J. S. v Kráče, byly to darů ovšem velmi chudě - zhotovení z ošlečného materiálu.

O prospěchu školy dalo by se hovořit velmi mnoho. Škola prospěla dětem hlavně tím, že jim dala přílež. tout vyučovat se ve své mateřštině, o které velmi často vinou podiců - téměř nichto nebylo. Takem je, že pro některé děti byla škola zřízena velmi pozdě, neboť 1 rok v české škole nemůže napravit, co zavinila německá výchova podiců a německé školy od nejmladšího mládí do 13 let. Učitelstvo menšinové stojí před smutnou skutečností, že musí vydávat vysvědčení propouštěcí ze školy dětem, které chodily do české školy pouze 1 rok. Učitel vydává se v nebezpečí - moment národnosti toho však žádá. Bylo by velmi záhodno, by pro děti takové byly zřízeny zolaštní jazykové kurzy, by dorost náš nestal vzděláním nižším než dorost německý. Ja takových okolností nemožno se diviti, když dorost náš

nevzdíjí se s vědomostmi mateřštiny a chytne se
opět o životě toho, co mu bylo vštěpováno
od koležky - němčiny.

Během školního roku byla zvláštní pozornost
věnována oslavě svátku národnosti.

Školní rok ukončen slavnostním způsobem
dne 28. června.

Týž byl začat 1./XI. 21 se 7 žáky (3 chl. + 4 děvčata)

" ukončen 28./VI. 22 s 28 " (15 " + 13 ")

Ve jednotlivých obcích bylo z Turnova	9 žáků
- " Ličkova	6 "
- " Jalužic	4 "
- " Vobříčan	3 "
- " Klučku	2 "
- " Dubčan	2 "
- " Tasavý	1 "
- " Libišic	1 "

Celkem 28 žáků.

Doplňk : Při založení školy nebylo síly učitelky,
která by mohla vyučovat o českém jazyku
náboženství; teprve počátkem ledna 1922 při-
hlásil se k vyučování těmtož místní kaplan
pan Rudolf Skutchan, který, je rodákem
postoloprvským, ovládal částečně jazyk
vyučovací.

Ročníž pro vyučování ženským pučím
pracem bylo nutno vyhledati zkoušenou sílu.

Prostřednictvím pana říd. uč. L. Vltavského získána
k vyučování žen. puč. pracím slečna učitelka
Vlastimila Mašková, která byla ve své funkci
Min. škol. dodatečně ustanovena a potvrzena.

Školní rok 1922-23.

Počátek školního roku 1922-23 byl mnohem veselější, než předcházející. Hned počátkem škol. roku se přihlásilo 42 dětí (25 chl. + 17 děv.), což na místnost $6\frac{1}{2} \times 5\frac{1}{2}$ bylo příliš mnoho.

Pocit dětí stoupl během prvního měsíce vyučovacího až na cifru 44. Vyučování začalo hned 1. září 1922. Jméno ve sboru učitelském nebylo.

Počátkem školního roku provedeny byly volby dvou důležitých korporací. Zvolen byl místní školní výbor a založen odbor P. J. S. Po místního školního výboru zvoleni byli pp. Hlila a p. Brychtaová na 4 roky a p. Chvojka s p. Baisou na dobu 2 roků. Schůze konány byly vždy jednou za uplynulí 14 dní. Do výboru vybrali P. J. S. zvoleni: předsedou p. Hlila, místopředsedou p. Boduška, proklatníkem p. Brychta a jednatelům správy školy Lad. Bízler.

Přihlížeteli učitelů jmenování p. Čech a p. Provašník. Ministerstvo školství dodalo i v tomto školním roce pomůcky a počty školní.

Jako roku předěleho, tak i letos oslavila škola všechny národní svátky. Letošní školní rok přinesl však škole i dny smutku, byla to úmrtí p. min. tra Rašina, jenž podlehl

smutnému zákeřnému pranění zfanatisovaného mladíka - komunisty a smrt naší nejvíce ženy špitelky z dob válečných - slavné p. Ch. Ha-sarykové.

Tímto všechny děti školy zdejší sičastnily se 2 denní výpravy do Prahy ve dnech 25. a 26. května 1923 za přítomnosti dospělých. Zájezd tento přinesl menší zdejší veliký užitek nejen historický, ale i národní. Rodičové i děti jejich (mnozí byli v Praze 1x za život) - poznali naši krásnou historii - poznali krásu všech památek a všeho toho českého, co se v Praze soustřeďuje.

Na uskutečnění výpravy nese veliký podíl L'šnosti P. J. S. v Praze, kteří dala na 1 den k dispozici svého průvodce a starala se o ležení stravování a noclehování všech účastníků.

Celkem bylo 60 účastníků.

Škola se sičastnila dále slavnosti „Dne Legie“, jež konána byla 17. 11. 23 v Jatech a Libočanech. Člen zdejšího odboru P. J. S. pan stáškár V. Petrík vyjel laskavě zájezdu ostríc tím, že zapůjčil celé výpravi koně a zbrňový voz. Člci pana předsedy Hlily a člana p. Kuncce a ještě několika členu odboru byl voz krásně vyzdoben, takže byl nejlepším ze všech vozů přítomných slavnosti.

Inspekce školy byla vykonána 9. února 1923 p. okr. šk. inspektorem K. A. Polánkem a

přinesla výsledek dobrý. Škola sama po stránce
vnější uznána nedostatečnou a učiněn určitý
návrh na stavbu školy nové.

Mezi dobrodince školy služno jmenovati o prvé
řadě dobroš. čsl. č. knihy v Chaze, spolek "Vlastu"
v Zátci, Ustřední výbor Č. J. S., p. Bilka a p. Bělím
žijoucí v Zátci, kteří osíchlými se zasloužili
o vánoční nadílku věcnou.

O vánoční peněžité fond školy zdejší se zaslou-
žil nejvíce pan předseda odboru Č. J. S. Ant. Hula,
který s bezpříkladnou obětavostí činil sbírky
na vánoční nadílku v obcích Milostivě,
Zvolčíně a ^{Kněždubě} Kroučovicích, jež vynesly celkem
slušný obnos Kč 619.

V roce 1923 vydán byl důležitý zákon na
ochranu republiky, od kterého očekávaly zvláště
mnoho naše menšiny. Tímto zákonem
končeno také odstranění potupných
pro nás monumentů habsburků. Tak se
stalo i v Libině, kdež odstraněn byl na
základě téhož zákona pomník cis. Josefa II.

Viz lokálku "Lid. Polit." na str. 4.

Doplňk: K zápisu kronikářskému za
rok 1922/23 musno připojit ještě ten důležitý
fakt, že téhož roku grigera byla na okresu
zárečském Okresní péče o mládež se sídlem v Zátci,
o jejíž čelo postaven zasloužilý pracovník

a znalec poměrů místních - pan říd. uč. Vlavský a
tajemníkem zvolen pan odb. uč. Jan Krob.

Korporace tato vyvíjela již v tomto prvé
roce pěknou činnost, mezi jinými se starala
o prázdninové ubytování dětí, jež špatně
ovládají mateřštinu. Škola zdejší navrhla
10 dětí, z nichž 9 bylo dne 9. července odesláno
na prázdniny do obcí v okolí Kladna.

Rok 1923 jest zvláště pro naše menšiny
důležitý tím, že budou pravděpodobně na pod-
zim tohoto roku konány volby do obcí.

Vzhledem k této důležité okolnosti staral se
zdejší odbor Č. J. S. všemožně, by občanstvo
české národnosti bylo v odboru řádně organi-
sováno (odbor čítá 120 členů) a aby šlo
do voleb řádně připraveno, na podkladě tomto
a na podkladě všestranné vzdělávacím a pořádal
zdejší odbor veřejné schůze, na nichž
přednášeli členstvo delegáti tisků Č. J. S.
1./X. 22 přednášel p. Fousek z Lichova:

"O pozemkové reformě v našem kraji."

9./X. 22 p. říd. V. Hronda z Lichova:

"Práva a povinnosti občanů v samosprávě."

7./I. 23 p. min. rada J. Knapp z Lichova:

"O družstevnictví pokud se týče pozemkové reformy."

25./I. 23 p. býv. poslanec V. Choc z Lichova:

"O životě v našich menšinách." (dív.)

celého divadla. Křičavě pohlíželi stále nové a nové
 návštěvníky s udivenou otázkou v očích. V křičivých, ob-
 s nejpravější porci německou, tam je je toto možné?"
 "Kobalo se!! Děti cestně se něho všohla zbarily, výsledek
 morální i hmotný byl neocelávaný. Mnoho samostatně
 zamýšlely se oči slzou radosti, když staráje dětem předemí po-
 kyny upravedal jejich kraj, spustila česká kapela z Mar-
 kwarce řízný český kus. Jak bylo vni o domě sál, kde došlo
 nejvíce se svobodně slovo církvi a kde socha zánětné Ten-
 tonie schována byla jistě!! Němci i pohnutí
 ostatních bylo ochle. Každá naše podniky měla i
 příjmité povan. Návštěvníci byli hlavně z okolních oborů a
 to: Turovského, Turovického, Lipeneckého, Lipovského,
 Slavkovického, Žateckého a Mělnického. Přišli i hosté ze Žij-
 lic, Kchovic, Pačlu atd. Možnost, že návštěvníci byli z
 celého okresu žateckého. Kde i naše sousední církev Podlesí
 neználo povan. Děti i hojně hostů u příležitosti vyjetu
 na křičor z Markwarce nás navštívili. Večer pořádaná
 byla tančovní zábava. Obava za obarou o návštěvu začala,
 neboť sál se bylo naplnil. Krásná česká hudba rozle-
 la se otvírajícími dny po křičivých a kláse, je "našod
 církvi o žemi své nebude jí za ocas, ale za hlavu" - cíle
 slov M. J. Hani. A když německé obyvatelstvo do povel-
 ních hodin o noci prostouhalo církevní hudbu. Snad
 také čekali nějaké obveselení pro sebe. Však nestalo se tak
 a večer o čirné hodině chystně skončen.

jak již vzhledem k tomu výsledek hmotný

byl neocelávaný. Hruky příjem z divadla odpoledne a za večer veče-
 řičimil 1575 60 Kč, vydati čimilo 863 50 Kč. Čistý výnos 709 40 Kč -
 nován bobrem M. J. S., který podnik prováděl tím, kteří se oň nej-
 více zasloužily - dětem naši školy, když kradlo se čimilo v let 1933 a 34
 na Baum, Křičor. Co dalo se se očekávat v menšině, na okres nejví-
 ce ohrožené, se také stalo. Děti s předemím podnikem byly ochle. Pro-
 napřimatel sál Alois Fritsch, ovládnaje se na jistý bojkot něm-
 ckyratelstva, chtěl aby ve provedla se tak, by on byl přičet něm-
 obyvatelstvem hruky. Spáre školy zaričil se on tak, že měl p-
 Fritsch dočasně pokynout ob. p. s., je sál musí přijít. Nic tato
 zarižena byla již předem, avšak liknavosti německého kon-
 aptního nicdívětra u dotyčného niacm dano mu pokym-
 ti nebylo, až si pro ně spáre školy musel dojeti. Šlo se del
 u příležitosti cestu pro jistě v žatecké vřetěti dne 15. 11. 34.
 křičor s jistěm jí dano byli z křičivých a do sálor jm-
 stěm nebyli až když přijel spáre školy.

Opádnik se nejvíce zasloužil k to.

Děti z naší školy. Plakát s j r archim 1934
 jejich jména uvedena. Telovnicina jednota, Sokol ze Žate-
 kta ochotně zelarma zapůjčila jistě, pan stájmistr Heia,
 který s nesečným nadšením prováděl agitaci, hudbnici
 z Markwarce, spáre ctora z Pakovysli, která zapůjčila
 prory na puvrejmí i odvejmí jistě. Při technické úqua-
 ri byli nejvíce čimni. p. A. Prognik, p. Vágrny, p. Panta
 z Pakovysli, p. Chrojla, p. Homan z Dubčan, p. Pěchov, p.
 Prognik z křičora.

Spáre školy za nemulé pomoci p. pan. Placha

oprávce školy z Turovic poriadala kursy českého jazyka v Prahe
mysli r. nem. škole. Vlastníky bylo 44, větší procento tím-
en, s polovicí starší lidé.

Velký doškolovací kurs. Seroci. provedeny byly
za nepřítomnosti správce školy koncem ledna. Zvoleni: Pan
Vilém Douček z Lichova, předředitel, p. Provoznil Alois z Praho-
mysle, místopředředitel, p. Václav Chvojka z Dubian, prohlášení,
Ota Prudil, správce školy, jednatelem.

Ve zprávách školy nejlépe mluví zápis pro
školní rok 1924-25 ze dne 29. června 24. Přihlášeno bylo nově 20
dětí. Na základě návrhu správce školy i. j. 27. 6. 24 ze dne 1. června
24 (archiv 1924) byla obcemi p. spr. v Žatci i. 35.848 z 15. VII. 24
se smyslu výnosu M. s. a. n. o. ze dne 21. VII. 24 i. j. 89.913/24-1. vy-
psáno komisionální řízení na den 4. srpna za účelem vyhle-
dání místnosti pro exposituru zdejší školy a (tj. z) Praho-
mysle. Řízena byla zcela samostatná škola a umíst-
něna v německé škole, kde je i byt pro svobodného u-
čitele. Plošná nájemná činí 1.000 Kč. O řízení této školy
má nepatrnou zásluhu výborný ševcovský Pěch p. Alois
Provoznil, prohlášený z Prahomysle.

Dokud v naší věci rolních obcích byl velkým, jen
když se zřídí dle domá kádem německé. Velký význam má
že císařským posádkám - Němci p. Rudolf Pěch přičle-
len byl službou do Žatce a sem jmenován Pěch - franc.
legace p. Jan Šedlický poštovní z Bratislavy vy-
nosem Pěch tel. p. a telegrafní v Praze i. 33.419/17. 1924
ze dne 5. března 1924. Posádkami posádkami vedle všech

upřesnění byl a tak se zdáje přerušeni. Semráj historický výj-
nam v dějinách naší obce. má usazení pramě svobodně říšské ro-
diny české pana štrajmistra A. Fleiry.

Velikoj císařskoj správce školy Ota Prudil mu-
řidnem 1. října nastoupiti p. službu vojenskou byl M. s. a. n.
orodky dne 21. srpna z posádky města (Výnos ze dne 15. června
1924 číslo 72401-1. 1924). Správcem školy byl jmenován výnosem
ze dne 17. června 24 i. j. 75.395-1-24 pan Josef Slavella, zastup-
nitel obecní školy, který byl sem přidělen z Dobrušky u Příbrami.

Školní rok ukončen dne 28. června s 35 žáky a to z:

Liběšice	8	dětí
Prahomysl	14	"
Štuch	5	"
Lichov	11	"
Tasara	1	"
Dubiany	3	"
<u>Celkem</u>	<u>35</u>	<u>dětí</u>



Josef Slavella
22. srp. 22/25



Prof. František Čížek, řídící učitel

Školní rok 1924-25.

Školní rok 1924-25 dokázal, jak důležitá je česká škola v Libešicích. Hned na začátku prázdnin přihlásilo se 27 dětí, na začátku škol. r. ještě 4 děti.

Práce ve škole byla těžká a úmorná, neboť z 31 dětí jen 8 ovládalo jazyk mateřský, ne však úplně. Tímto nesou zejména rodiče, kteří, ac ovládají jazyk český, jednak z básně, jednak z lhostejnosti mluví na děti stále německy. Učitel, který má ve škole 8 škol. roků, nemůže během roku napravit to, co zavinila německá výchova dětí od nejútlejšího mládí.

Dočasným ředitelem školy pan Ota Čížek nastoupil službu vojenskou. Ředitelem školy jmenován Josef Havelka, zast. učitel obecní školy v Dobrušce. Byl absolvoval učitel. ústav v Píbramu v. 1921, poté o 1./9. 1921 do 31./12. 1923 byl učitelem na dvouúřední škole v Kyčině. Od 12./1. 1924 až do 27./11. 1924 učitelem na Dobrušce.

Vyučování ženských ruč. prací

obstarávala Emilie Petrášková, učitelkyně v Turovanech, vyřezávání náboženství P^{an}. Jan Fučík, farář v Kiběšicích.

1. září byl zahájen školní rok. Ač, jak už je uvedeno, velká většina dětí nevládala jazyka českého, práce utěšeně se dařila. Výsledky práce byly již patrné 18. října, kdy česká menšina oslavovala padesáté výročí našeho osvobození. Po přednášce zpráva školy byla uspořádána dětská akademie, jejíž průběh všem účastníkům velice se líbil.

Bliží se vánoce, doba, která přináší mnoho jasu a radosti malým dětem, zejména bohatým.

Zpráva školy spolu s výborem N. J. J. se četla. Měsícovo přes 40 zápisů. Naděje byla malá, ale tím větší radost, když sbírka vynesla tolik, že mohly být ošaceny všechny děti. Žádné dítě neodešlo od osvětového spomku, který

byl dětmi krásně vyzdoben, upoceno. Po nadílce byla uspořádána dětská besídka s rodiči.

Za pomoci zpráva strážmistra Hery a sestry Petráškové, která tak často a nezištně nám vypomáhala, postaveno ve škole malé jeviště, na kterém měli umělci ukazovat svým rodičům, co dovedou.

Jako lonského roku, tak i letošního zpráva školy spolu s výborem N. J. J. chtěla uspořádat větší podnik, na kterém shromáždila by se celá česká menšina z okolí, a kterým by se opět ukázalo, že náš zájem utěšeně vzrůstá přes všechny útluky od zdejších Němců i přes lhostejnost českého lidu v ústředí.

Dne 14. února 1925 uspořádán 1. menšinový ples. Všichni náš lid, bez rozdílu, ať děti či starci, pracovali dlouho do noci po několik dní na vyzdobení sálu. Nemá divu, že tato nezištná práce byla korunována výsledkem, o kterém nám pořadatelům

se ani ve snu nesdalo.

Od 8. hodiny večerní, když se sálu počaly se rozléhati krásné melodie českých písní, nevycházeli jsme ani z překvapení. Pavy lidu hnutí se do sálu, který, ac je o tisícicích největší, byl záhy přeplněn. Tak během pohroma-
de dlouho tisícice neviděly.

Jak výše uvedeno, hmotný vý-
sledek byl neočekávaný. Kuby
příjem činil 2.500 Kč, ústky pak
výnos 1.500 Kč.

Úspěch českého lidu trávil velice
těsně a mnoho z nich podnikl
k činům, které nejlépe ukazují,
že se za vyhlásování německé kultu-
ra nestojí tak vysoko, jak rádi by
oni uvažovali.

Dne 6. března pro přednášku
quáva školy o prezidentu T. G. Ma-
sarykově byla vyhlášena všeobecná
okna. Úmyslem pachatelů
bylo rozbiti obraz prezidenta
republiky, před kterým slámu se
čines některá cizina. Jak již to

u nás na severu bývá, pachatel
vypráván nebyl.

Dokladem německé nesnášen-
livosti jest také to, že quáva české
školy byl přes půl roku bez bytu,
ac právních byti bylo o tisícicích
aich bojnost. Musel tráti celou
sínu v kabinetu, ve kterém ne-
mohl si ani zatopiti.

Teprve pro několika urgencích
byly sbrány pro českou školu
nové místnosti v budově německé
školy, a z bývalé sídly udělán
byl pro quávce školy. Neobsto-
je to ovšem bez kůly a naučání
těmto, kteří opět hlásali do
světa, jak jejich školsví je sdou-
beno a jak užíkovány jsou
jejich děti. Naše děti musejí
se řídit v malých, nedravych
sídicích, zatím co, ubohé německé
dětí mají školy jako paláce a
právních sídloví se z učeb-
detání jsou obecní kanceláře a
dokonce i sídly na všem prádla.

Školní děti úspěšně se
sáke "Dětského dne" pořádaného
7. 1925 v Libocanech, který byl
triumfem českého školství na
zátečku. Na vozech, vyzdobených
květy a lipovými haluzemi, ubí-
ral se dětský průvod za zpěvu
národních písní do Zata kde
veškeré provozy seřaděny v dlouhý
průvod, který svoji mohutností
imponoval i Němcům.

V Libocanech pak bylo o sa-
bavu malých, caparků "dobře postá-
ra'no. Byla jim poskytnuta
i příležitost ukázat si své veřejnos-
ti, co dovedou. Těto příležitosti
využila mimo jiných i naše ško-
la. Děti zaevidovaly několik sestav,
skupin a potom předvedly celou
řadu dětských her, které rozeselily
veškeré přítomné diváky.

Před koncem školního roku
uspořádal správce školy přednášku
o popravě 27 českých pánů na
Staroměstském náměstí. Po před-
nášce byli veškerí přítomní upo-

sorněni, že svatou povinností ka-
deho Čecha je prosláti své dítě do
české školy. Žda padla tato slova
na půdu úrodnou, ukáže nejbližší
budoucnost.

Školní rok ukončen 31
září dne 27. června 1925.

De obá bylo z Liběšic 2 záci.
z Lichova 15 --
z Kluču 11 --
z Dubčan 2 --
z Dobručan 1 --
celkem - 2 - - 31 záci

Přít
KAM u
Přít
15. 7. 26.

Školní rok 1925 - 1926.

Také letošní šk. rok dokázal, jak důležitá je česká škola v Chibesicích. Do školy bylo započáno 30 dětí.

Práce ob. ve škole byla opět velice těžká a úmorná, neboť jen 1/3 dítek ovládala jazyk vyučovací, ne však ještě dobře. Formy práce v blízké době se nemění, neboť rodiče zdejších dětí jsou závislí na Němcích, kterým česká škola je roli v očích. Vyučování začalo hned 1. září 1925.

Ve sboru učitelském nastala změna. Posavadní učitelka uč. prací, E. Petrůlková, byla přeložena do Týru. Na její místo nastoupila Marie Klubocká, učitelka uč. prací v Turovanech. Jiných změn nebylo.

28. říjen oslavila zdejší menšina dětskou akademii a přednáškou správce školy o významu tohoto dne pro menštináře.

V měsíci újnu založil správce školy veřejnou českou knihovnu na Chibesicích a okolí. Značným počtem knih získal na starostlivost Pěta, který zdejší menštině již v mnohém prospěl.

V měsíci listopadu konány byly volby do N. S. Boj byl veliký. Ačkoli každý měl právo svobodně voliti, více mnohemu voliči toto právo bylo vráto, a on musel snižovati příjem toho, a chleba jedl.

Přes veskerou námahu německých předáků a zaměstnavatelů se ukázalo, že český zivel je na žatecku silně zastoupen, na mnohých místech i ve většině.

Také v obvodu zdejší školy měli jsme znační úspěchy

Chibesice	—	14 českých hlasů.
Dubčany	—	4 „
Klucík	—	11 „
Lickov	—	22 „

Před vánocemi pořídala místní osvětová komise s osvětovou komisí v Prahomysli Mikulášskou rába-

vu ve prospěch obou škol. Účast byla značná, ale ne taková, jako dřívější roky. Není také divu!

Česki hraničari, kteří musel tolik spěti pro své česství za Rakouska, je nyní velice sklaman, když vidí, že půda, která patřila nám, dostává se Němcům. Na naší půdě musí český dělník za 11 Kč denně otrociti svým usiskovatelům.

Četě těchto dělníků nemají často co na sebe vzíti. Nebyli vánočních nadělek, nesmeli by líto neborácci často ani z domu.

By vánoční nadělka mohla být uskutečněna, pořádal i letošního roku místní odbor N. J. S. mensinový ples. Morální i finanční úspěch byl krásný.

Jazykový zákon, který byl v 1926 vydán, nebude mít pro mensiny žádného významu, bude-li tak prováděn, jako v Gibešicích. Zdejší obvodový lékař zkoušku z jazyka českého neudělal, ale byla mu cestou milosti prominuta. Kdo tím

bude nejvíce spěti? Ušetř jen český mensinář, jak již to tak bývá!

7. 1926 přednáška správa školy a dětská besídka.

Žáci zdejší české školy zúčastnili se českého dne v hásci, kde předvedli řadu národních tanečků, které se velice líbily.

20. června pořádala mensina pod protektorátem mistra O. Brázdý velkou lidovou slavnost v zámečském parku na Híckově, ke které sjelo se nebývalé množství lidí z okolí. Na místě, kde sídlí Hrobčický z Hrobčic, kde opět posedeji jen němčina zněla, rozléhaly se jasaví tóny českých pochodů a snivých baladů, které přednesli pod taktovkou pana A. Šcharila hudebníci z Henešic.

Téhož dne uspořádala správa školy výstavku prací mistra Brázdý, kteří budily záslouženou pozornost.

handl. Polánek
28/11 27

Školní rok 1926-1927.

Letošního roku přihlásilo se do zdejší české školy solíko 20 dítek. Ubytek možno vysvětliti tím, že letošního roku navštěvovaly zdejší školu děti z rodin solíko českých, nejvýše smíšených.

Po prvé po pěti letech klaholil v učebně jen jazyk český, no prvé po pěti letech vyskytla se v učebně cela řada dítek, které ovládaly jazyk český tak, jak jsme slykli šlyci jen v krajích u se českých. Jak rádosná byla to práce!

Ve sboru učitelském nenastala žádná změna.

28. říjen oslavila zdejší česká menšina dětskou akademii a přednáškou sp. školy. By následkem špatného osázení nehnely naše děti zimou, uspořádána byla (26./XII.) také vánoční nadílka. Radosný byl pohled na děti našich maničáři, když v učebně zarávil osvětlený vánoční stromek, pod kterým bylo připsáno mnoho darů

ku i pro drobolinu, která ještě školu nenavštěvovala.

Největší zásluhu o zdar vánoční nadílky má pan O. Bráda, akad. malíř na Hückově N. 4. I. a šéfké srdce v Flare.

13. února pořádán byl menší nový ples. Němcům naše plesy, hlavně pak jejich finanční úspěchy byly snem v oku. Proto všemožně se snažili, by letošní náš ples pokazil. Toho dne byly v naší malé obci 3 plesy. Jeden český, dva německé.

Výsledek: Finanční deficit na německé straně, veliký pak finanční i morální úspěch na naší straně. Při této příležitosti důžno jest se zmíniti o podvoří bechů z okolí, kteří, ac bylo velice špatné počasí, ples v hojném počtu navštívili.

V únoru t. r. bylo provedeno rozdělení drobného přídělu v Hübšicích. Žískali jsme solíko 10 $\frac{1}{2}$ ha orné půdy. Při přídělovém řízení bylo vidno, jak nevypadá se nám brátničkování s Němci, kteří v Flare jsou loyálními občany, ale doma, ve

smíšením území, utiskují Čechy, jak jen mohou. Zdejší dvůr, přes veskeré protesty menšiny, dostal pan Greschl, který svým protislovním jednáním a smyšle ním se nikdy neobjevil. Budou-li naši záslunci v Praze takto dále macováti, stane se se v remédelských krajích, kde Němec Čech nepohébuje, krátíme vše, co po převratu bylo pracně vydobyto.

Po provedení drobného zřídění bylo v mnohých rodinách smutno, mnohá česká duše byla sklíčena nesčetným jednáním Prahy.

Trochu radosti přinesla dětská besídka a akademie, kterou uspořádal na počest narozenin p. presidenta Masaryka. Sraz pokrokových Slováků spolu se spřávkou školy. Řada živých obrazů, činné ukázky slovenských písní, tanců, zvyků a obyčejů na chvíli rozpřáhli chmurné myšlenky, které tak tíží hlavy našich lidí.

Školní rok ukončen dne 27. června 1927 s 23 žáky.

Ple obcí bylo z Chibesic	3 žáci.
-- Chibkova	8 --
-- Klucku	7 --
-- Tasavy	4 --
-- Pucán	1 --
<u>celkem</u>	<u>32</u> 23 žáci.

K. a. S. H. 18. 11. 27

Školní rok 1924-1928.

Školní rok 1924-1928 začal letošního roku mnohem později, neboť obec prováděla opravu šk. budovy a nádvoří teprve koncem šk. prázdnin. Vyučování se začalo v pondělí, dne 12. září 1924 s 19 žáky.

Ve sboru učitelském nastala řádná změna.

Práce ve škole byla velice radostná, neboť velká většina dětí ovládala jazyk český. Byli to žáci většinou z jižních Čech, kteří docházeli do školy z Hlíčkova, kde jejich rodiče byli zaměstnáni u p. Oskara Brázdý, majitele velkostateku.

Svátek osvobození oslavila menšina dětskou besídkou, kterou uspořádala sp. škola v učebně školy.

Blížící se zimou bylo nutno starati se o vánoční nadílku pro naše chudé děti, které v lehkých šatečkách musí denně běhat do vzdálené

né české školy, by mohly být vyučovány jazykem, kterým se učila mluvit jejich matka. Práce správě školy a místní šk. radě byla velice ulehčena, neboť dostalo se nám pomoci se kterou nikdo nepočítal. Pan F. Plaváček gen. tajemník z Prahy přislíbil nám se postarat se o to, by české děti byly řádně osázeny a podarovány včetně jejich dárek.

Pruha polovina měsíce prosince byla dobrou radostí pro naše děti.

Denně přicházely nové a nové zásilky, které na přimluvu p. Plaváčka nám jeho přátelé posílali. Největší jásaní bylo, když z jedné bedny vyrojila se celá skupina Králových louček, které nám poslal Gvar srdce matčina v Praze. Když 26. ^{XII} sazáril v učebně vánoční shromáždění, nebylo dětského jásaní konce. Škoda jen, že ti, kteří tak štědrě rodarovali naše děti, nebyli přítomni.

Vědomí, že pomohli jedním z nejpotřebnějších, budiz jim odměnou!

15. ledna 1928 pořádal odbor N. Y. G. pro Hubešice IV. mezinárodní slet ve prospěch české školy. Ač neradi, museli i Němci usnati, že český zívěl roste.

Jen více národní hrdosti a odvahy je nám třeba, a německé basty zde na severu musí padnouti, jako ruda vše, co bylo dosazeno bezprávím a násilím.

7. II. dětská besídka a přednáška p. sk. o našem osvoboditeli.

V měsíci březnu rozdělen odbor náš na odbor pro Hubešice a na odbor pro Drahoměř.

Při volbách do obecního zastupitelstva v říčkové obdrželi jsme 1. zastupce, podleji pak dohodou ještě jednoho. Škoda, že mnozí naši dělníci nechali se svést komunistickým svačím a odevzdali svoje hlasy této protivátní straně, která nám zde mnoho již ublížila. V ostatních obcích jsme ne kandidovali.

Plužno též zaznamenati, že letosního roku budeme mít v Hubešicích 1. stavění české, které staví p. J. Bura.

kolař v Hubešicích

15. II. nastoupila sdružení dovolenou Marie Hlubocká, u. u. práci. Na její místo nastoupila Marie Bergrová ze Tábce.

13. V. pořádala p. školy Den matek. Každé dítě připravilo pro ji matce nějaký dárek, by ukázalo, že škola učí je rodiče čísti, že učí je také rodičům za jejich těžkou práci pro ně se odměňovati.

Titivě koncem sk. roku přichází smutná zpráva, že zemřela po těžké chorobě Marie Hlubocká, která učala na zdejší škole po 2 roky. Byla dobrou učitelkou. Budiz jí some památního hřbitova v Táboře lehkou.

Sk. rok 1927-28 ukončen dne 27. 6. s 25 záky.



K. a. Poláček
sk. rok
11. VI. 29.

Školní rok
1928 - 1929.

Letošní školní rok začal dne 10. září. Přijmalý správce školy, Josef Havelka, odstoupil místo svo. školy a Písecku a Doubravě a na jeho místo byl jmenován Daniel Sabáček, vstoupil učitel ze žatec. Jmenovaný učitel maturoval v roce 1926 na učitelském ústavu v Brně. Andělských. Od 1. září 1926 až do 31. června 1928 byl vstoupil učitel a od 1. srpna 1928 je správce školy vzejší.

Dle statistického ročníku byl počet žáků mužů a to: 144, s ženami, 6 dívek. Žactva bylo, protože pro školního roku byla otevřena číselná škola. Obec také na Ličkově, takže školní obvod nyní obsahuje jen obce: Lískovec, Klíčec, Lascaru, Dubčany a samostatně Kaprouny. Během školního roku přistoupili 3 žáci, ale po několika dnech se zase přestěhovali jinam. Byly to děti ze zemědělských, jejich rodiče byli brzy po nastoupení slavných opět propuštěni. Obzvy tak častý a mužůvák a chyby dlužno hledati na obou stranách, jedinou jsou vinny rodiče, jindy zaměstnavatel. Mimo těchto byly vystoupeny ze školy ještě 3 děti, jejich rodiče byli propuštěni z práce, protože posílali své děti do české školy. Tak skončil školní rok a 11 dětí dne 28. června 1929.

Práce ve škole byla značně namáhavá a t. r. v. roce byly dvě velké z nich jedna měla hodinu ve škole po uselnicové škole také

byla nucena v zimě často vstati doma. Vyhoválo se opět za starý v naja- te učitel v něm škole.

6. října uspořádala škola pro děti představení s hudební magistrou a současně ukázalo hudební představení, které proved. Přítomno bylo asi 30 dětí a několik dospělých. Na dalších hor musilo být upuštěno, protože nebylo nikoho, kdo by správu školy a této práci pomáhal. Dvacátýosmý říjen slavila N. J. Š. společně ve škole na Ličkově, kteří spolupracovali s ní i správu zdejší školy. O různých podílech byly všechny děti obzvy, křátekem a školními potřebami, což vše spadlo správce školy. Kromě toho byly obzvy tím způsobem otevřen všechny úmy pro republiku pravdětné a konání křátek a podílov. V tomto konání vše český pes, kde sešli se česí z obcí v tímto postu. Druhá křátek byla vnitř porušena několika křátek - účastníky, kteří se pokusili provokovati přítomné křátek a porušili ji s tímto křátek. Byli však upokojeni, křátek se mají chovati, a každý jich jedním bylo rozděleno i přítomnými křátek, tedy provokatorů křátek se. Čistý výnos byl porušil mezi českými školami a Ličkově, Ličkově a Drahouvých stejným dělem. Jarko mimo školní rok a obci své nějakých náležitostí. Obzvytostos zdejší obec jest majetkové situace dvou německý křátek proti německý několik českých lidí jest zcela bezmocno.

Dne 11. června vykonána byla na zdejší škole inspekce. Kter bylo také slavnosti místo pro školu pronajato p. J. Barušovi. Jak slibně se zde číselná škola křátek porušila, tak rychle nyní upadá pokud se týká návštěvy.

Život zdejší mušiny a uplynulým roce nebyl žádný křátek. Jedine, čím se zde projevovala přítomnost českých obzvytostí, bylo

těch několik dětí, které šly do školy. Jinak jest zde
naprosta' nečinnost ku práci svitové a ku práci na národnost-
ním poli vůbec. Dovedejiže to dva případy. Právě školy založil
zde Pívechý hraničák, ale skončil po několika týdních s nadsarem,
protože nebylo nikoho, kdo by ho podporoval a účastníci byli neteční
a této věci a hlouposti. J. amadeo, který učitel správu školy uhradil,
bylo nutno sdelovat, protože, ti, kteří by mohli platno' pomoci,
nechtěli a s několika, kteří snad by měli sobrou vůli, byly zase
protivě jazykové a j. a tak jest omutvá' raději' mudrime. Tím
smutněji, že právě zde, v těchto letech jsou jedini' lidé - inteligenti
- nebo aspoň mají být inteligenti - a ti - místo, aby školu
podporovali, hájí jí klacky pod nohy. Kterak potom mají
smyslejší lidé protest? Když učitel nejde s nimi a raději' s
lidmi dříve do hospody uhraje s nimi u karty - tedy to
není moudrinný pracovník; zase uvárou se proti němu a hledí
na něho jako na svého nepřítel. Tak vypadá moudrino, kde jest
několik učeb. Kolik práce jest započítá, kolik práce
práce, abychom naučili více lidí jen umět, učitovat,
ale to u starých' již neodkážeme, musíme začít u dětí

Školní rok ukončen dne 24. června 1929 s tříškol.

z Libovic	3 děti
z Klíčku	7 "
z Terasy	1 "
celkem	11 dětí.

Karel Blahos, v. p. p. 1929.

Školní rok 1929-30.

Školní rok 1929-1930 začal dne 1. září 1929 s 9ti dětmi.

Převzal správu školy Pavel Čahák byl na vlastní žádost přeložen do Prahomyšle a křídícího učitele na jeho místo nastoupil Jan Čaučava, katolický učitel, který působil od 16. září 1927 až do 31. srpna 1929 na obecní škole dooutřídění v Prahomyšli. Jmenovaný učitel maturoval v roce 1927 na učitelské uš. v Kutné Hoře. V měsíci listopadu r. 1929 vykonal zkoušku učitelské způsobilosti na uš. v Kutné Hoře.

Na začátku školního roku 1929/30 zvolen nový místní školní výbor. Členové Jan Čaučava, správce školy, předseda, Richard Jíša, četnický strážník, pokladník a Václav Koryta učitel z Klíčku, jednatel.

Také pro škol. rok 1930/31 zakoupilo obšero školní potřebu a pomůcky pro školní učky.

Veškeré naučivé dny pro náš národ byly slavnostně připraveny oslavou 28. října ve vývoji svobodomí našeho státu promluvil správce školy.

na Shenu; "Historický pohled na běh
státu" 7. března byl oslavou úspěšným
způsobem. Slavnostní salva hraničářů
pro Liběšice, Lichov a okolí na úř. spr.
šk. Jan Vajnera předsedal na Shenu.

"Kazanykovy mramní základy"

Inspekce na další škole vykoná
na dne 18. března 1930 okresním šk.
inspektorem K. T. Poláčkem.

C. pánočů, nadílka musel se po
starati, sám správu školy, který roze-
slab přes 50 prosebných dopisů hlavně
do českého vnitrozemí, neboť doufal, že hla-
vně odstanuta by se mohlo našim mu-
žům hlavní činnou pomocí. Jaké pak
shlávaní prošlo ten, který četná
pro naše malé, chudé děti, když ani
jediny ten, kterého propil nepopul-
nepodporí. Ok - my už nemáme spo-
lehati na naše vnitrozemí, neboť se
k nám chová velmi sobecky. Společ-
ně sami na sebe, přes to byla pánočů
nadílka dosti pohata. Hlavní řeči
na "Česko-Saravácku" v Praze, Copomo
v Zlaté a té. N. J. J. v Praze. Šlechty
dítě byly podle nej, šlechtě a obav.

Život v naší mezině není právě utěšující
a to proto, že vyjma několika českých štát-
ních úředníků není kde kámo českého
děláka. Naši lidé, kteří se dříve oháněli svou
čestným, odkláru se - utěšují od práce na
národnostním poli - všechno to jako by pohled
pro? jsou utěšovací? Ok! Kdožtalo se
jim snad toho po čem toužili? Postalo
jme sobě. Tak jest vše mezi našimi lidmi,
jakoby někdo mezi ně našel smeuu rozpraty
Kau popřela se ona máseulivost a chut k
práci? Dříve chodivali naši lidé do pekárni i
přes hoodim vrtákůvek vesnic - a dnes? Ok-
maji času? Okto mají čerue svědomí a mají
strach bychom jim namahleli do duše. Kde
jsou ty chvilky, kdy byli jsme na schůzích
a kaxčů ten šlu radil se nám byti bratrem
ok dnes? Jest opravdu těžké udinitiz,
člověka, který řízi mezi samými Okmo Čechy,
našeho bratra - důvěrníka. Kau popřela
se naše národní hrdost?

Škola prospěla ve ten hlavně po
stránu jazykové te děti v české škole joi
se jakási chut předstihouti své spolovčáky
ve škole nemáme, hlavně v reáliích.

Školní rok byl ukončen dne 28. června

se 6ti ráky, a nichž jedna rákyne školu opustila (vystoupila)

Zápis pro nový školní rok proveden byl dne 28, 29. a 30. června 1930. Celkem bylo zapísáno 10. dětí.

Ráda Polánek
IX. 11. 1930

Školní rok 1930-31.

Školní rok 1930-31 začal dne 2. říjnu 1930 se 7. ráky. Změny ve sboru učitelskému nastaly jako léta minulá tak i letos skupilo si školu a mládež pro školní díly školní potřeby.

Všechny památné dny byly náležitě oslaveny. Dne 28. října konala se slavnost otevření české novovzniklé školy v Lichově při níž děti ze školy naší zpívaly. Při této příležitosti promluvil o významu mezinárodního školství generálů, ta jevík národní demokracie p. Slaváček z Prahy. Dne 7. března byl ve škole náležitě oslaven.

Inspekce naší školy byla vykonána dne 6. března 1931 p. inspektorem K. J. Polánekem ze Latic.

Koncem školního roku nebyla tak bohatá jako léta minulá, čímž škola jeť omnoho hospodárská a přimyslová krise. O koncem školního roku se musil postarati sám předseda školy. Funkce velmi neodlehle. Připravuje se - přibíraje, aby naši měli byli poděleui. Přibíraje a vyběsek - nic. Rodiče i díly byli vánoční událostí

spokojení.

Život v meubině stále víc a více upadá. Proč? Či příslušnou? Bylo zde více Čechů, úředníků a obětavých pracovníků. Dnes - očekává jsem na druhém do vnitřku na svůj lepší a na jejich místech přicházejí lidé buď původně německého, nebo taková, kterým čeství a národní hodnost k práci nepřivést. Jako příklad uvádím. Z Liběšic byl na svou vlasti žádost přeložen do Leusca strážmistr t. Hera, obětavý meubinový pracovník jako jednatel N. J. P. prošel jsem úřady P. J. P. v Praze, by intervencoval u svého čet. velitelství, by do Liběšic byl přeložen strážmistr - Čech a rovněž. Qui odpovědi jsme neobdrželi.

Do druhé jsem žádal opět, když byl v Liběšic přeložen do Puttova vrchní četnický strážmistr Slavoušek - Čech a otec dvou dětí, by místo vrchního četnického strážmistra bylo obareno Čechem, rovněž, majícím aspoň dítě ke škole, leč nestalo se tak a na vedoucí místo nastoupil vrchní strážmistr - Němec - Václav Wölflich. Jak mohu jest pracovat v meubině, když vedoucí místa jsou obsazována Němci? Tak Němci přirovnávají a víceji city přivádí, nepatruce české meubině. (český učitel a postuista.)

Tak stalo se v Liběšicích. 24 května 1931 při slavnosti 50letého sváží spolku vysloužilých vojínů. Tento spolek žádá okresní úřad v Žateci, by jim bylo povoleno vyvěsiti prapory ve velkoněmeckých barvách. Okresní úřad žádosti vyhověl, ale žádal, by bylo vyvěšeno stejný počet státních vlajek. Když se funkcionáři zmíněného spolku o tomto požadavku dozvěděli, nechtěli vyvěsiti žádné prapory. Taková jest jejich úcta ke státní vlajce. Ráno 24. V. byla slavnost zahájena. Na domích vlály nepoměrně dlouhé prapory v barvách velkoněmeckých a na jiných domcích malé státní vlajky, aby snad nebyly náštěvníky slavnosti spatřeny a aby jejich velkoněmečtí nebylo uráženo.

Také na domě, kde jest umístěna četnická stanice, vlál ohromně dlouhý praporek velkoněmecký a vedle něho se béřala čsl. státní vlajka, která byla Němci napuštěna vrchním četnickým strážmistrem. Česká meubina přispokládala, že na tom domě, kde jest praporek velkoněmecký, musí býti stejně dlouhá státní vlajka. Státní vlajky byly umístěny v ukoch a na náměstí byly prapory velkoněmecké. Když si česká meubina na okresním úřadě stěžovala, byla

slovy: „Nenechá se naprosto nic dělat“
 Cuius domus, když jsme Němcům 13 let ustupovali
 a povolovali a krali do vlády, dnes opřevad nemů-
 žeme nic dělat. To, co jsme jim povolili, zpět nero-
 stavem.

Lehoké dne vyvěsil čsl. státní vlajku
 savař v Liběšicích Frant. Šonch na farním
 úřadě. Pro něho jest slavnost německých
 vysloužilých vojínů více než oslava narození
 pana presidenta, poněvadž toho dne nikdy
 státní vlajky nevyvěsil - také vděčnost.

Jakým přísohem byl potrestán velitel četnické
 strážce Václav Wölfliek, který bez dovolení nad
 sířených sířenů přijal státní vlajku, není mi
 známo.

Škola prospěla dětem hlavně poskytnutím jiny-
 kové. Ještě ve škol. roce 1930/31 začala paní
 Sedlářová, by na kateji škole bylo vyučováno
 v dopoledním čase.

Školní rok 1930/31 byl zakončen dne
 27. června 1931, 9 ti káhy (7 h. 3 d.)

Zápis na nový šk. rok byl ve dnech 27. 28. a 29.
 června. Bylo započáno 9 káhy.

Kate Sedlářová
 24/11

Školní rok 1931-32.

Školní rok 1931-1932 začal na kateji škole dne
 1. září 1931. Ve sboru učitelskéu neuvstaly žádné
 změny.

Jako léta minulá, tak i roku letošního za-
 koupilo ministerstvo školství a národní osvěty školní
 potřeby pro kateji káhy.

Všechny naučitelé byli náležitě oslave-
 ny. 28. října promluvil k dětem správce školy a
 vysvětlil dětem význam 28. října, který znamená
 zrušení v 1918 práceu svobody. A nabádá káhy,
 vlastně ty, kteří letošním rokem vyjdou ze školy, by nikdy
 nepochopili svého národního přerověření, by se a mair
 neostali reuegáti, tak jako mnoho jiných v našem
 okolí.

Slavnostně byl oslaven 7. března, narození
 pana presidenta.

Inspekce na kateji škole byla vykonána
 okresním školním inspektorem panem E. A. Poláčkem
 dne 24/11 1932.

Na žádost rodičů dětí z Pasavy povolilo mi-
 nisterstvo školství a národní osvěty v Praze, by na
 kateji škole bylo vyučováno v jednotné frekvenci.
 Učování v jednotné frekvenci začalo počátkem

školuho roku 1931/32. V té době, začátkem školuho roku 1931/32 vykytla se na Pavane spála, odkud chodilo do kadejší školy Šváku a obvodní lékař dr. Otto Löuhardt, uzavřel školu od 21. říje až do 26. říje 1931. Správce školy oznámil uzavření školy inspekto rátu státních škol meušinových v Zateji 152/31 a 152/32. Ale mexittue vykytli se někteří lidé, kteří proti uzavření školy začali reptati, hlavní bývalý pane postuistr, jinak dobrý člověk a Čech a vyprošoval správce školy, že bude si stěhovati na nové kteraátu státních škol meušinových v Zateji. Ukdýt ale správce školy, neuil s uzavřením školy nic společného. Vystupil proto proti uzavření školy, že právě v té době se měl stěhovati na nové přisobistě do Čerčic u Louu, byl silně nervosní a jeho syn byl velkým neposedou.

Vánoční uauilka byla honáua, ale velmi slabá, o kterou se musel postarati sám správce školy. Le vánoční uauilka byla chudá, na tom má také zásluhu ústředí N. J. F. v Praze, které radalo dary, které patily pro české děti do Liběšic, do Lichova. Správce školy jako předseda místního odboru obdržel pouze dopis a v něm vypočítané dary. Když správce školy vše oznámil ústředí, to mu oznámilo ani v tom smyslu, že musel dary dostat, ale že ústředí neví, kam se poděly. Když nepřimo

maxuáilo ústředí, že on si je ponechal. Pořádji byla celá pře mezi správ. škol a ústředím, když bylo vyřekeno několik dopisu, vyřekou v prospěch správce školy. Za to že se bránu, pro ty naše ubožáky, že se snáhuje jim pomoci, dostane se nám ještě i uauilka - což snáhu patit i do činnosti českého - meušinového učitele. Největší zásluhu na vánoční uauilce má Velká obec Baráčuňku Janu Lízky a Proceova v Praze, Čopm v Zateji a U. N. J. F. v Praze.

Se školuimi dítky sebral správce školy divadlo „Červená Karakulka“ v měsíci provinci 18. Sucho českých lidí se nesešlo, ak práce vytké mě 85. Kč byl slušný při vstupu libovolnému. Děti hrály ve škole na stupínku. Správce školy namaloval na balici papír četnickou kulisy, které byly pověšeny na provazcích. Aby to bylo jako v divadle, musel správce školy vše okolo okolobiti prapory, Čsl státní vlajku mu s ochotou půjčil i německý řidič J. Schmeid. Přius také připomenuti, že na divadlu nebyl ani jeden četnický strážmistr, poněvadž tutek nedili bylo německé školuí divadlo. Měli snáhu páni četnickí strážmistré státní kameštvanici, placcu státnu strach před bydkuimi a dobijmi klusi v Liběšicích strach?! Pochyby. Ale od té doby, co stal se kde vceruim strážmistrů dobrý člověk Václav Wölfick, přestávi součinnost mezi českou školou a hlavně meušinou a jimi. Jmak

bylo dřívě a jinak dříve! Proč a čí vinou? Kolikrát v minulém roce byli páni strážmistrů upokojeni, že tabulky vyvěšené obecním úřadem musí být používány i v jazyce českém, ab nápravu jmu se nedočkali. Tak i letos páni správoce školy oznámil, že občan libeňský pan Klein na na kahrádce u státní silnice u níže červeno-černo-žluté tžky. Jme v Československé? Proč tady nebyla učiněna náprava? Neú moxue, ponevadz pan Klein, nájemce honitž, by pánuu kaka-ral na jeho revíru stálet a tak se osvědčuje naše správné přísloví, že ruka ruku myje.

V tomto roce byl přeložen do libeňe pan strážmistr Faut. Jexbera z Chomutova. Někdo by si myslil, jak hodně česká měštna tuu riskala. Mýlil by se milý čtenáři - neboť on jest bezdětný, ačkoliv jme několikrát žádali, by na ~~naše~~ čt. stauici byl přeložen dobrý Čech s několika dětmi, bohužel naši žádosti vyhověno nebylo. O jeho českém původu se nemedá pochybovati, ale jeduací jeho -

Z Libeňe na vlastní žádost byl přeložen bývalý portuistr J. Hrádek do Čerušic u Louu, na jeho místo přišel bezdětný a se ženou Šárkou Václav Šubka.

A tak v naší měštině postupuje se k prvnímu pádu. Proč nejsou na místa dozorčích Čechů a rodinou?

Škola prospěla dětem po stránce jazykové. Ve škol. roce bylo vyučováno v jednodušší frekvenci.

Školní rok 1931/32. skončil dne 28. června s káhy z nichž 2 vystoupili ze školy. Na školní rok 1932/33 bylo započato s káhy.

Lepal Jantavce

K. Maich
24. 1. 32.

Školní rok 1932-33.

Školní rok 1932/33 započal dne 1. října 1932 ve
Fčákách / 4. dířčata s hoří / Vě sboru učitelskému meuvarta-
la změna.

Školní a učebně pomůcky zakoupilo opětúe minister-
stvo školství a národní osvěty v Praze.

Všechy pamětné dny byly náležitě oslaveny v ku-
dové škole. Ke všem slavnostem 28. říjnu a 7. březnu
byli pozváni rodiče dětí. O významu těchto pro nás
tak pamětných dní, promluvil správce školy.

Zuspešer na každé škole byla vykonána dne 29.
listopadu 1932 prouem okremím školním inspektorem
K. A. Poláčkem ze Zátce.

Zdravotní stav dětí, byl v tomto roce velmi dobrý.
Zádué nakazlivé nemoci se nevykysly.

Vánoční nadílka byla velmi dobrá. Všechy děti
byly poděleuy. Byly poděleuy též děti čokých rodičů, kte-
ré škole doposud neuvěšovali. Velká radu by o kdou
uvodily mají tyto podniky a občané spolky. Velká
obec Barvičůků J. F. F. a Procuova se sdleem
v Praze, úřadí N. J. P. v Praze. Čopm v Zátci.

Život v meuvšúe stále více a více upadá - uuví
máři vuvou, že stráčíme své peníze - kde nové místa
na nářky a i obviňování - buďme neuvěšující.

Jeť velikou chybou, že všechy dobří učitelé úřadující
opoušťejí místa úřadická v pohruvici a stěhují se do
českého kraje, by jejich ořtem ořtalo se uuvěšující
středoškolského učitelství. Kolo přičívají uuv
jejich
mista? Jak počívají si oni lidé, kteří se, k uuv
přišli? Schívají se s těmi, uuvní nejovšívání uuv
li, a pracují s uuví, ořtem tajně, na krušeni uuv
české školy. Těti lidé, kteří neuvají správně své
povinnosti a nejsou národnostně koobčeni, nepřátel
k uuv. O těchto bývá správně uuv
s uuví svědosti jen u hlediska národnostního, uuv
uuvno na těchto místech uuvrati. Uuv
věčue časy pomuvěšívání, že kde v Liběšicích
je uuvní strážník V. Wölklick, státní úřadník
jehož nejlepší přítel, se kterým si i týká je pan
Karel Mai, starosta obec Liběšice. Pan K. Mai
je nejovšívání člověkem u celého uuv
při tom největšímu hračku uuv
neuvová uuv, "Heil Hitler" se uuv
Uuvrují otevřeně proti ČSR a uuv se, jako koby
ho uuv úřadník český ještě podporoval.

Zde jsou uuví úřadující, kterým se nemí nic pro-
kradit, poněvadž uuv ořtem ořtem uuv

Školní rok 1932/33 skončil dne 28. června se
Fčákách. Při uuvě bylo uuv
14. říjnu.

Zapoal Janův

Národní 29. listopadu 1933

J. Janův

19. 11. 33.

V

Školní rok: 1933-34.

Školní rok 1933-34 počal dne 1. září 1933 s 5 tříd (4 děvčata, 1 hoch). Během několika týdnů se tento malý počet žáků rozšířil na 8 tříd.

Dosavadní správce školy Jan Vačura zůstal na stejné škole až do 1. ledna 1934. Tímto dnem nastoupil službu jako správce školy v Lipně, kam byl přeložen na vlastní žádost. Na uprázdněné místo zdejší byl min. šk. a n. š. přidělen Antonín Cibulka, katolický učitel v. Jmoran.

Jmenovaný se narodil v Krasolátkách u Nymburka 13. ledna 1912. Školou obecnou vychovil ve svém rodišti. Ve škol. letech 1922/23 - 1929/30 studoval na státní reálce v Nymburce, kde také 16. června 1930 maturoval. V roce 1930/31 navštěvoval abiturientský kurs při státn. učitel. ústavu v Praze, kde vykonal zkoušku učitelské dospělosti dne 8. června 1931. - 10. září 1931 byl ustanoven výpomocným, později záložním učitelem v Jmoraně u Žatec - Zde působil až do 1. ledna 1934, kdy byl jmenován správcem školy v Liběšicích.

Důležitě se správcem školy nastoupil

své místo nově ustanovený velitel učitelé (stauice), praporek Frant. Procházka. Jeho příchodem byla posílena česká škola (1 chlapec), ale hlavně srasky české menšiny, českého jazyka a sebevědomí českých lidí, tolik pošlapané za posledních let.

Práce na škole byla pokračováním načalého vyučování. Skoro všechny děti ovládaly jazyk vyučovací (2 němci), proto byla práce školní snazší. Bohužel, ten malý počet žáků! Během několika týdnů stoupl počet na 11 dětí, potom zase klesl na 8 a konečně na 7.

Od 11. února do 30. dubna dostávaly děti v poledne polévku. Připraven na stravovací akci v obnose Kč 175,- postypla СОРОМ u Žatec. Starší polévek obdržel hostinky, Jan Kautsch. Válem polévka velmi prospěla, protože většina z nich byla přespolená a si připravali bez teplého jídla přes poledne a často bez jídla vůbec.

7. března byl oslaven školní besídka. Po prostom správce školy zazpívaly děti několik písní, přednesly básně a patuloily sa- nečky. - Polava byla zakončena státní hymnou. - Tato školní oslava se zúčastnili

rodice žáků a některé místní Čechy, bohužel v malém počtu. Odpoledne se rozhodli žáci odjet v železici, kde byl předváděn film ze života T. G. Masaryka - presidenta.

Dne 20. června upravedla škola 1denní výlet do Lázu a na Krivoklát. Uvážlivě se 6 dětí a správce školy. Výlet sauechal v dětech milé a vzácné vzpomínky. Ještě po letech takových výletů, výletů do vyse českých krajů, aby naše hranicářské děti se přesvědčily, že nejsou vůbec Němci.

Kned po převzetí správy školy bylo nutno zjistiti důvody tak malého počtu žáků na škole. Bylo zjištěno, že 6 dětí z rodin čistě českých nebo smíšených dochází do školy německé. Bude možno zůstat tyto děti pro českou školu? Ve většině případů rodiče projeví ochotu dát děti do české školy, ale obava před německým útlakem jim v tom brání. Je smutný úkaz v naší obci, že Čech bojí se dát děti do české školy, bojí se veřejně se přiznat k svému českému. Je třeba, abychom si rychle ukáží svá práva a naučili se znát své povinnosti! Jakkoli trapně působí případ, kdy děti (3) jsou zlozvěčně národnosti české

po otci i po matce, nedovedou ovšem česky psát a navštěvují školu německou jako samozřejmě, zatím co jejich matka je školou v české škole. - Správce školy opravil několika lidem práci a teprve potom mohl jednati s nimi o posílání dětí do české školy.

Školní rok 1933-34 skončil dne 27. června 1934 ve 7 ráky.

Tři papíry bylo kapsáno 12 žáků, z toho 4 hochů, 8 děvčát.

Zapsal

Prof. Otruby,

30. 6. 1934.

Karel Křížek
11. 1. 35.

Školní rok 1934 - 35.

Školní rok 1934-35 počal dne 3. září 1934 s 16 žáky (6 chlapců a 9 děvčátek). Ihned na počátku školního roku byla kapsána ještě jedna žákyňe a tak navštěvovala katedru českou menšinovou školu obecnou celkem 16 žáků (6 chlapců a 10 děvčátek.) V březnu 1935 odstěhoval se jeden žák a tak upraven počel děti opět na 15, s kterýmižto počtem žáků byl školní rok ukončen.

Znovelze na katedru školy vykonal p. imp. Karel H. Polánek 11. ledna 1935.

Dosavadní správce školy Ant. Libulla, působil na koleji škole do 15. července 1934. V červenci musel jmenovaný nastoupiti vojenskou službu (přesměnění) a proto správou školy v době prázdnin byl pověřen Vojtěch Čáp, řídící učitel v Trnovaně u Žatce.

Počátkem školního roku 1934-35 byl na katedru uprázdnené místo jmenován st. uč. a nář. osv. v Praze Frant. Plešortý, výpomocný učitel.

Jmenovaný se narodil v Sluni dne 17. srpna 1913, kde vychodil obecnou školu, 3 třídy školy měšťanské a jednoroc. učební kurs při měšťanské škole. V letech 1928-32 navštěvoval st. učitelský ústav v Sluni, kde vykonal 7. června 1932 zkoušku učitelské dospělosti. Od 1. listopadu 1932 jmenován byl výpom. učitelem na expositivě se Václavi, kmenová škola obecná v Sluni u Eisendorfu, kde byl do konce školního

roku 1932-33. Počátkem školního roku 1933-34 jmenován byl výpomocným učitelem při trojtřídní obecné škole v Novém Sedle u Běl., kde vyučoval po celý rok. Od 1. září 1934 jmenován byl výpomocným učitelem a správcem školy na koleji škole. V listopadu 1934 vykonal zkoušku učitelské způsobilosti na státním ústavě učitelské v Sluni a v únoru 1935 jmenován byl katimním učitelem.

Během školního roku 1934-35 nebyla v české menšině mnoho změn. V prosinci 1934 jmenován byl na katedru českou stanicí novij, svobodnij českoj strážníka Václav Matějka, čímž byl posílen počet českoj strážníka na 3. Ale již v červnu 1935 přeložen byl k Liběšovic katedru českou strážníka Richard Jiřas, jehož dvě děti ještě navštěvovaly českou školu. Tímto opatřením byla oslabena opět česká menšina o dva lidi, ale hlavně škola zase strabila dvě české děti. Sijde-li to takhle dále, budeme moji českou školu v Liběšovicích bohužel zavřít. Proč? Pro nepochopení vedoucích činitelů. Před, po několikátá opětných žádostech a penatěho českoj strážníka, trpělivě musíme čekati, koho nám sem páni budou jmenovati. Žádali jsme v penatěho českoj strážníka o dělení školu povinnými. Jsme předavij, s jakým pochopením se myslí sejdemu u vedoucích činitelů.

Práce na škole pokračovala v načatém vyučování. Srovnávali se velmi velmi, neboť přes polovinu dětí neměla vyučovacího jazyku.

Vánoční svátek uspořádal správce školy pro děti vánoční nadílku. Od ČOPM v Žateci obdržel příspěvek ve výši 275 - Kč, na dárcech vybral 405 - Kč. Od V. Č. Kráse obdržel hračky, americké hračky, obnosné části oděvu atd., od Slováků v Praze 2 páry bot a rukavic, takže vánoční nadílka byla provedena asi v celkové ceně asi 850 - Kč. Každé dítě dostalo boty, punišky, teplé ponožky; někteří pak ještě baňky, křemý na čištění bot, pasty, knihy a rukov. a rukov.

V měsících únoru, březnu a dubnu dostávaly děti, jako roku minulého, v poledne polévku. Příspěvek na stravovací akci v obnose 200 - Kč poskytl ČOPM v Žateci. Vyučování obstaral opět hostinský p. Kantsch. Polévky byly velmi dobré, vydatné. Při tom musím říci, že mi p. Kantsch vyšel ve všem velmi ochotně vstříc a polévky vyvařoval opravdu za režijní poplatek. Sází mu nejen svůj plátek ale ještě také všech dětí, kteří rády polévku jedly; velice jim prospěla, neboť většinou, kteří polévku dostávaly, byly přemrzlé a musely být ve škole celý den v mnohých jen v křajíčku suchého chleba.

Pravební místo pro školu bylo pronajmuto p. Václav-

nu Čvojkovi x Dubčan na dobu 3 let.

Školní potřeby pro děti získala opět Mlánsko x Praha.

Všechny památné dny v roce byly náležitě oslaveny.

Školní rok 1934-35 skončil dne 28. června 1935 o 15 páty. Z tohoto počtu 5 bylo v posledním školním roce a ti školu opustili.

Při pájise bylo popsáno 4 děti, z toho 4 chlapci a 10 děvčát.

Zapsal

Frant. Sechatek,

spr. šk.

v Libešovicích 30. června 1935.

Panel 11/35

Školní rok 1935-36.

Školní rok 1935-36 začal na kdejší škole dnem 2. září 1935. Ve sboru učitelském nastaly řádné změny. Školní rok započal se 14 tříd a to 4 chlapci a 10 děvčat. Ve školním roce přistoupili tři žáci (2 chlapci a 1 děvče) a vystoupili čtyři žáci (1 chlapec a 3 děvčata), takže se školní rok 1935-36 skončil 27. června 1936 se 13 tříd (5 chlapci a 8 děvčat).

Jako leta minulá tak i roku letošního ho pokračovala školní potřeba pro kdejší třídy škola v Praze.

Inspekci na kdejší škole vykonával pan inspektor Karel Poláček 11. listopadu 1935.

Během školního roku bylo ve zdejších obvodu mnoho změn. Po přeložení p. četn. strážníka p. Jiřovi byli na kdejší četnické stanici až do poloviny února 1936 jen dvě četnické síly, velitel četnické stanice Frant. Procházka a četnický strážník Václav Matějka. Teprve v únoru, tedy za celých sedm měsíců, byl pro kdejší četnickou

stanici jmenován četnický štábní strážník, pan František Kovář. Tím case byla povolena ústá ve v Liběšvíně. Česká škola získala case jedno české dítě do školy. Neplně zaměstnaný poštovní posel Arnošt Sedivý byl propuštěn a na jeho místo byl jmenován p. Josef Flešák. Poštovní posel p. Karel Flajek byl od kdejšího poštovního úřadu přeložen k poštovnímu úřadu v Žateji. Na jeho místo byl jmenován p. Šeharsák, který byl dříve zaměstnan v poštovního úřadu v Žateji. A konečně byla ze kdejšího poštovního úřadu přeložena neplně zaměstnaná poštovní úřednice Milada Těchlová. Na její místo byla jmenována st. Koubová.

O vánočních svátcích upořádal správu školy pro děti vánoční nadílku. Od ČOPOM v Žateji obdržel příspěvek 225.- Kč ze státní subvence a pak ještě 72.50 vlastní přispětel od ČOPOM v Žateji. Na darech vybral 510.- Kč. Od UNJS obdržel přiděl pro 5 školních dětí, a (2 chlap. obleky, 1 dív. šaty, 3 p. bot, 2 trik. šortky, 4 trik. kalhotky a 1 sukně) v úhrnné ceně asi 160 Kč, takže vánoční nadílka byla provedena v celkové ceně asi 900.- Kč. Každé dítě dostalo boty, punčochy, teplé ponožky, bačory, písně, knihy, volán (2 chlap. a 1 děvče celí šaty), kástky a knihy.

2. a rodiny (opravdu ty nejnepotřebnější) obdržely také něčím výpomoc. Děti byly velmi spokojeny, měly obrovskou radost a tak bylo vidět, že i ty nejhudší děti měly čas radosti - vánoční svátky - veselí.

V měsících lednu, únoru a březnu dostávaly děti, jako roku minulého, v poledne polévku. Připravená na stravování dětí poskytl Česká okresní péče o mládež v Žatci v obnosu 200.- Kč. Vytvářování polévek obstaral opět hostinský pan Šantoch. Polévky byly výživné a dětem velmi prospěly.

Všechny památné dny byly náležitě oslaveny v budově školní.

Školní rok 1935-36 skončil dne 27. června 1936 se 13 tříd, 5 chlapci a 8 děvčaty. Při zápisu na školní rok 1936-37 bylo započáno 15 dětí, 6 chlapci a 9 děvčat.

Zapsal

V Liběviciích 30. června 1936.

Frant. Šubert,

říd. uč.

M. G. Šubert
11. IV. 37.

Školní rok 1936-37.

Školní rok 1936/37 začal na dějví škole dnem 1. září 1936.

Ve sboru učitelském nenastaly žádné změny. Počet započatých školních dětí byl 15, z toho 6 chlapců a 9 děvčat. Během školního roku přistoupili 4 žáci (3 chlapci, 1 děvče) a vystoupili též 4 žáci (4 chlapci), takže se školní rok 1936/37 skončil 26. června 1937 s 15 tříd (5 chlapci a 10 děvčaty).

Inspekci na dějví škole vykonal pan inspektor státních škol národních Karel A. Polánek 11. května 1937.

Jako léta minulá, tak i roku letošního pokračovala školní potřeba pro částou dějví české obecní školy. Město v Praze.

Během školního roku bylo ve dějvím obvodu několik změn. Pořovní přední uč. Koubková byla na vlastní žádost přeložena do jiného působení, na její místo byla jmenována sl. Jitka Němčová, která však již v dubnu byla opět přeložena do Jáchymova a na její místo jmenována sl. Anna Marešová. Začátkem školního roku byl také přeložen český strážník Václav Matějka do Pomařovic, na dějví stanici jmenován

čtvičkový strážník z povolání Novotný a později byl na
 řadě čtvičkové stanici přidělen ještě čt. strážník Rudolf
 Novák. Koncem školního roku jmenován byl pan státní
 strážník František Kovář velitelem čtvičkové stanice
 v Doupově. Tím utrpěla naše česká škola, neboť zma-
 lila jedno školní dítě. Prostřednictvím NJS bylo hned
 žádáno, aby sem byl jmenován čt. strážník s dělní-
 ku škole. Bohužel se tak opět nestalo.

V vánočních svátcích uspořádal správce
 školy pro děti vánoční nadílku. Od ČOPOM v Láti obdr-
 žel příspěvek ke státní subvence 225.- Kč a nak ještě
 75.- Kč vlastní příspěvek od ČOPOM v Láti, celkem tedy
 300.- Kč. Na dárky vybral 445.- Kč, od Ustředí NJS v
 Praze obdržel přiděl pro 6 dětí, takže vánoční nadílka
 byla provedena v úhrnné ceně asi 1250.- Kč. Dětem
 byly rozděleny tyto věci: 2 chláp. šaty, 2 dívčí šaty,
 2 m. látky na dív. šaty, 14 páruů bot, 2 čepice, 45 páruů
 punčoch a teplých ponožek, 2 sweatky, 1 tepláky,
 1 rukavice, 13 kšennů na boty, 14 páruů baňoch, 3 koši-
 le chláp., 7 dívčí košilek a teplých trik a 12 knih.
 Děti byly i letošního roku s vánoční nadílkou velmi
 spokojeny.

Na vánočních svátcích byla na řadě škole
 provedena přerouání dětí, kteří se osvědčili.

Samotný 28. říjen oslavily libečické školní děti
 spolu s dělními libečovskými spolkovou akademii, která

byla pořádána v Ličkově. Program: recitace, zpěvy, tance
 a aktorku obstaraly děti obou škol společně. O významu
 28. října promluvil p. dr. Klásek ze Látky. K oslavě na-
 rozenin pana presidenta Eduarda Beneše naučily a sebraly
 děti obou jmenovaných škol divadelní hru: "Dvě Ma-
 ričky." Představení se konalo opět v Ličkově a bylo,
 bohužel, velice slabě navštíveno. Všechny ostatní pa-
 mátné dni byly náležitě oslaveny v budově školy.

Hned začátkem tohoto školního roku byla znovu
 zahájena činnost v oddělení NJS pro Libečice, Ličkov a
 okolí. V čelo oddělení postaven byl p. správce Čeněk Fajner,
 místopředsedou zvolen p. uč. Frant. Slechala, jednatelem
 p. uč. Jos. Umbauf, pokladníkem p. Frant. Braunec
 a kapišovatelkou st. uč. Rejzka Černá. Oddělení poči-
 nal velmi čile, v provizi uspořádal mikulášskou
 zábavu s rozdělením dárek v Ličkově v hostině pana
 Lemma a v jinou letošního roku po dlouhé době
 zase jednou český ples v místnostech p. Kautsche
 v Libečicích, který se velmi pěkně vydařil. Šlo
 se celé české okolí až na malé výjimky, a kterých je
 však lépe neopat. Hlavní věc, se jme dokázali, se také
 něco dovedeme, se jme měli nejhezčí a nejvíce na-
 vštívený ples, na kterém lidé alogonů chvilku pa-
 pomněli na denní starosti a oddali se přátelské-
 mu veselí.

V měsících lednu, únoru a březnu, jako roku

minulého, dostávaly děti v poledne polévku. Dětiček na stravování ale děti poskytl ČOPOM v Lati v obnose 200.- Kč. Využívání polévek obstaral opět hostinský pan Kautsch. Polévky byly výživné a dětem velmi prospěly.

Školní rok 1936/37 skončil dne 26. června 1937 s 15 žáky (5 chlapci a 10 děvčátka). Při zápisu na šk. r. 1937/38 bylo zapváno 4 děti (2 chlapci a 2 dívky).

Zapsal

V Liběšvicích 30. června 1937.

Frant. Plehatský, v. m.

Kautsch
11. 1. 38.

Školní rok 1937-38.

Školní rok 1937/38 začal na pokračování školy dnem 1. října 1937. Počet zapvánoých školních dětí byl 14, z toho dva chlapci a 12 děvčátka. Během školního roku přistoupili 2 žáci a vyloučili sedm dětí, z toho 3 chlapci a 4 děvčátka, takže se školní rok 1937/38 skončil s 9 žáky, 1 z chlapci a 8 děvčátka.

Během školního roku byla ve zdejší obvodě opět nicholih přemě. Počátkem školního roku opustil naši řady p. Josef Flešák, poštovní poel. Odšel dobrovolně a celá zdejší úkolá veřejnost se s ním na jeho poslední cestě Liběšvicemi přišla rozloučiti.

Byl starostlivým otcem, pilným a svědomitým pracovníkem a dobrou hraničákem. Poštovní úřad ztratil dobrého zaměstnance, a místní odbor N. S. opět jednoho pracovníka.

Počátek a konec školního roku.

Důležité a pro školu významné události z dějin obce.

24

a zdejší učitel obecní školy opět jedno české dítě.

Na místo penzionistického poštomního posta p. Jos. Kříška byl ke zdejším poštomnímu úřadu jmenován poštomní zosel pan Jos. Laun (svobodný). Za odhadu p. š. strážníka Františka Kováře byl ke zdejší četnické stanici přidělen ženatý bezdělný strážník p. Rudolf Souřar. Konec roku přestoupil byl svobodný strážník Rudolf Novák na nové přísluší a k tomu š. roku přidělen ke zdejší četnické stanici svobodný strážník p. František Mandl.

V měsíci lednu a březnu odstěhovaly se dvě české rodiny od státního p. Fran. Sedivé z Pásovy a tím oslabena byla velmi citelně zdejší česká škola. Místo nich byly přijaty do služby rodiny bezdělné.

Socátním měsícem března t. r. uhybováno bylo ve zdejší obci velitelství stráž. praporu a část tohoto praporu. Tím bylo opět na čas umlčeno vzrušující rekvizitami některých místních německých občanů.

Během tohoto školního roku byly ve zdejším obvodu a celém okolí prováděny státní voj. služby, při kterých našlo mnoho lidí práci a obživu pro svoje rodiny.

Soc. dem. 74. kl. 4. m.
SDP 14. 8. kl. 8. u.

V obci Klučkov byly na jaro t. r. provedeny obecní volby.

Jako roku minulého, tak i letos se koupilo školní potřeby a pomůcky pro učitel a zdejší obecní školy ministerstva školství a národní osvěty v Praze. Školní stavba

Zlatátních oslav nebyla, všechny památné dny byly náležitě oslaveny v budově školní.

Konec počátkem školního roku pováhl zdejší + S. g. Masaryk

ovně celý československý národ nejkrutěji.

14. září 1939 došlo v Lánech srdece, jež tolik milovalo svůj lid. Zemřel, nám všem drahý, prezident osvoboditel S. g.

Masaryk. Trže všech věrných Čechoslováků se naplnila nesmírným žalem. Všichni jsme tehdy slíbili: Věrní půstaneme!

O Fischer:

Od 12. do 14. září.

Den šitlivý, bílý prst se máhle povih.

A každý k nás - k nás, jeho páku - plich.

"Dox' chvíli. Nutno bdít. Já odcháším."

A přivšly dni. A noci šly. A ráno.

Šel páhadný, juna světlý v úle šel.

On, porjavnovatel. Náš učitel.

Je vidět temno. Velký chvil chaos.
 Je v nitru jas. To hoří, děť, v nás.

Šel v boží klid, kam velko mu jít.
 A bílý, šiblíj post nám kaže: bdít!

16. května 1938 provedla v městské nemocnici
 v Žatci pálejší rodinní obecní školy Trina
 Chalichová na obranu své. Na její poslední
 cestě ji doprovázela pětice rodinní obecní školy
 spolu se pánem školy ličkovské.

Učitelský

škol.

Vě škole učitelským nastaly řádné změny.
 Na pálejší škole ve šk. roce 1937/38 vyučovali:
 říd. uč. Frant. Slechatyj, uč. dom. nauk a p. uč. p.
 Anna Křivová a učitel p. uč. náboženství
 Frant. Korch, farář.

MŠV.

Do místního školního výboru byli jmenováni:
 Václav Lubka, prv. prezident, Frant. Procházka,
 ved. učitel učebnice, Václav Koryta,
 dělník a Frant. Slechatyj, říd. uč. Místní
 školní výbor zastával i funkci rodičovského
 sdružení.

Změn v školním obvodu nebylo. Šel docházkový
 v Klučevu (2 km) a Sasavý (3 km).

Inspekcí na pálejší škole vykonával pan inspektor
 státních škol národních Karel A. Poláček 21. ledna 1938.

O vánočních svátcích pořádal správce školy
 pro děti vánoční nadílku. Od ČOPOM v Žatci obdržel
 příspěvek ke státní subvenci v částce 225.- Kč vlastní
 podporou ČOPOM v Žatci v částce 50.- Kč a 38.- Kč
 ze sbírky „Šelalý den“, celkem tedy 308.- Kč. Na
 párech vybral mr. školy 750.- Kč, od Votředí NYS
 v Praze došel přiděl prádla, takže vánoční na-
 dílka byla provedena v jehenné ceně asi 1.150.- Kč.
 Šel obdržel tyto věci: 1 chl. oblek, 3 divu šaty,
 3 divu a 3 m látku na šaty, 2 divu pláště,
 14 páru nových bot, 14 páru bačlor, 11 páru
 punčoch, 11 páru teplých ponožek, 1 sukně,
 2 divu prádlo a 7 knih. Šel i peníze by-
 ly s vánoční nadílkou velmi spokojeny.

V měsících lednu, únoru a březnu dostá-
 valy děti v polidne políčku. Příspěvek na sra-
 voraní alei děti poskytl ČOPOM v Žatci v částce
 175.- Kč. Vyvačování políček obstaral opět hostinský
 p. Kautsch.

15. ledna 1938 pořádal odbor NYS pro Liběšice,
 Ličkov a okolí opět český ples v místnostech p. Kautsch
 v Liběšicích. Navštěva byla velká. Šel nás pod-

Přes NYS.

porůtí všechno české obyvatelstvo k celku obce. Těži
mnoho návštěvníků plesu k zádu německého obyvatel-
stva došlo, jak by měla vypravdání svazně spolu-
příteli českého a německého obyvatelstva v tomto
kraji.

Činnost r. 95 byla nepokojivá. Po odchodu r. správy
vlastotahem Čechů zastavena volba byl předveden
r. p. Frant. Šlechta, místopředveden pod. rezident
r. Václav Hubka, jednatelem r. p. Jan. Kramář,
pohlavníkem r. Frankmüller a kapitulacíkem
st. m. mal. st. Přemysl Černý.

Školsko. Při popisech na školní rok 1938/39 bylo zapsáno
121 dětí (4 chlapci a 8 dívek).

Časopis
V Lelčovicích, 30. srpna 1938. Frant. Šlechta, říd. m.